

ת"פ 3350/09/13 - מדינת ישראל נגד ד' ח'

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

17 נובמבר 2015

ת"פ 3350-09-13 מדינת ישראל נ' ח'

לפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ד' ח'

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד זוסמן

ב"כ הנאשם, עו"ד ליפשיץ

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין וגזר דין

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, לפיהן בתאריך 9.2.13, בשעת צהריים, תקף את בת זוגו בכך שסטר בפניה.

בהתאם להסכמת הצדדים, נשלח הנאשם אל שירות המבחן, לאחר שנרשמה הודאתו, אך לא הורשע, והנה מונח תסקיר מבחן בפניו, והצדדים טענו, בין היתר על בסיסו.

כפי שמרמזת הכותרת, החלטתי להימנע מאי הרשעתו של הנאשם במקרה דנא, ועל כן, ראשית אני מרשיעו בעבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

אסביר: תסקיר שירות המבחן מספר על אזרח זר, לכאורה - נעדר כל עבר פלילי, וכך הם פני הדברים, הואיל שהנאשם הגיע ארצה בשנת 2009, כמהגר עבודה, אז פגש את בת זוגו, המתלוננת, והם מקיימים בית

עמוד 1

משותף, ויש להם גם ילדה משותפת, בת פחות משנתיים.

התסקיר מבסס את המלצתו לאי הרשעה, בכך שמדובר באדם נורמטיבי, ממילא תנאי יסוד בנושא זה, אולם עיקר המשקל נח על העובדה כי מדובר במקרה חריג וכי - "ייתכן שהרשעה פלילית תפגע בסיכוייו" להתקבל כאזרח ישראלי.

התביעה הגישה את תע/1 - מכתב מלשכת היועץ המשפטי של רשות האוכלוסין וההגירה, שם הובהר, במפורש, לפחות להבנתי, כי הרשעה בפלילים איננה אלא רכיב אחד, גורם אחד מיני רבים, בבוא הרשויות להחליט אם לאפשר לפלוני לקנות מעמד בישראל, אם לאו.

הרי חזקה על הרשויות, שהן בוחנות את מערכת היחסים, את טיבה ובכלל, את העובדה שנולדה ילדונת במסגרת מערכת היחסים, ומן הסתם - כאשר הם משקיפים על כתב אישום ועל הרשעה, הם מביאים בחשבון כי מדובר, אליבא דכולי עלמא (המתלוננת, הנאשם וגם התרשמות שירות המבחן) - במקרה יחיד וחריג.

כאשר מונחת בפניי "הבטחתו" של משרד הפנים, כי עניין זה אינו אלא שיקול אחד מיני כמה, הרי שנחה דעתי כי אין המדובר בהרשעה שלצידה נזק קונקרטי חד משמעי, כזה שאין לו תקנה או תקומה.

לא זו אף זו, שמשרד הפנים מבהיר במכתבו, כי ממילא הוא לוקח בחשבון את הגשת כתב האישום ואת ההודיה, ולו כראיה מנהלית, כך ששאלת ההרשעה או אי ההרשעה, כך למיטב הבנתי מקריאת המכתב תע/1, איננה מכרעת בשאלת מתן מעמד למועמד פלוני.

אינני בטוח כי אני מסכים עם גישת רשות האוכלוסין וההגירה במסגרת המכתב האמור, לפיה מוצע לבית המשפט שלא לתת "חסינות" למועמדים או לכאלה המבקשים מעמד בישראל, רק בשל כך, אולם כאשר אני בוחן את עניינו של הנאשם וכאשר אינני רואה נזק קונקרטי וחד משמעי, אינני מוצא מקום לאי הרשעתו.

מצביע התובע על כך שלא היתה כאן מלאכת שיקום או טיפול, לא יוצאת דופן ולא בכלל, וגם עניין זה לנגד עיני, שעה שאני מכריע לטובת ההליכה בדרך הכלל, דהיינו - הרשעה.

בשולי עניין זה אציין, כי הנאשם אינו מתאים להשמה במסגרת צו של"צ, כך לדעת שירות המבחן, מפאת בעיות שפה, ועניין זה - הגם שאיננו ב"אשמת" הנאשם (הגם שהיית מצפה מאדם המבקש מעמד בארץ ונמצא בה כבר משנת 2009, כי יידע את השפה באופן בסיסי) - בבסיס השיקולים, הגם שבאופן שולי, שלא ללכת בדרך של אי הרשעה.

על כן, כאמור, החלטתי להרשיע את הנאשם.

מעבר לכך, ולגופו של עניין ועונש, חלוף הזמן, אי פתיחת תיקים מאז ביצוע העבירה, התסקיר החיובי בסך הכל - כל אלה הביאו את התביעה לעתור לענישה הצופה פני עתיד, למאסר על תנאי ולהתחייבות, ועל פני הדברים מדובר בבקשה מתונה והולמת.

אני גוזר אפוא על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך חודשיים, אולם הנאשם לא יישא בעונש, אלא אם בתוך 24 חודשים מהיום יעבור עבירת אלמ"ב, נגד הגוף.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 1000 ₪ שלא לעבור עבירות אלמ"ב (נגד הגוף) במשך 24 חודשים מהיום; יסרב לחתום - יאסר למשך יומיים.

בשולי הדברים, מצאתי לציין, כי איני בטוח שתסקיר המבחן עומד בפני רשויות האוכלוסין וההגירה, ועל כן, אני סבור כי מן הראוי להביא לידיעתם כי התסקיר חיובי, ואנשי השירות סבורים כי אכן מדובר במקרה יוצא דופן, אשר התרחש על רקע של לחץ כלכלי נקודתי, במסגרת מעבר דירה משותף. לו דעתי נשמעת, הרי שלאפיזודה פלילית קצרה, חריגה ושאינה מן החמורות - יש לתת משקל מתאים, לא רב, במסגרת השיקולים הכלליים שיש לשקול בעניין בקשת המעמד של הנאשם. העובדה שלנאשם ילדה משותפת עם אישה ישראלית והיחסים ביניהם כשורה (למיטב הידיעה), מעמידה בצל, לדעתי, את כתב האישום דנא.

המזכירות תשלח העתק מגזר דין זה לשירות המבחן, בתודה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ה' כסלו תשע"ו,
17/11/2015 במעמד הנוכחים.
שמאי בקר, שופט